

РЕШЕНИЕ

№ 24308

гр. София, 21.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **6970** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. Б., срещу Решение № 2545 от 29.05.2024г. постановено по АНД № 20241110204900/2024г. на СРС, 129 състав.

Касаторът поддържа, че решението на СРС е неправилно и необосновано. Поддържа, че са спазени изискванията за надлежно образуване и протичане на административнонаказателното производство. Поддържа, че са налице и материалноправните основания за налагане на санкцията в минимален размер, тъй като „Овергаз Мрежи“ АД е нарушил задължителен акт на Комисията, обективизиран в решение по т.3 вр. т.2 от диспозитива на Протокол № 206 от 28.06.2023г. Прави искане обжалваното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново, с което да се потвърди издаденото наказателно постановление.

Препис от касационната жалба е връчен на насрещната страна – „Овергаз Мрежи“ АД, която я оспорва с писмен отговор.

Прокурорът от СГП изразява становище, че обжалваното решение е неправилно, а касационната жалба – основателна.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните във въззивното производство доказателства във връзка с доводите на

страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на „Овергаз Мрежи“ АД против Наказателно постановление № 5 от 14.02.2024г., издадено от Председателя на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което на основание 206, ал.1 от Закон за енергетиката (ЗЕ), на „Овергаз Мрежи“ АД, титуляр на лицензия № Л-438-12 от 30.03.2015г. за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“, е наложена имуществена санкция в размер на 20 000 лева. Като основание за издаване на НП органът е посочил, че дружеството е нарушило Решение на КЕВР по Протокол № 206 от 28.06.2023г. по т.3 дневния ред, подточка 2, което решение представлява индивидуален административен акт, а нарушаването му е основание за налагане на имуществената санкция по чл.206, ал.1 ЗЕ.

Решението на КЕВР е приложено към делото. С него, във връзка с доклад относно годишни лицензионни такси, които се събират от КЕВР, е указано на дружествата, титуляри на лицензия за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“, ежегодно при изготвяне на справка за определяне на годишна лицензионна такса за тази дейност, да включват в частта „приходи от лицензионна дейност“, всички приходи от извършваната от тях лицензионна дейност, включително приходите от продажбата на природния газ и приходи от достъп и пренос до газопреносната мрежа. По делото не е спорно, че „Овергаз Мрежи“ АД е титуляр на лицензия № Л-438-12 от 30.03.2015г. за дейността „снабдяване с природен газ от краен снабдител“. Не е спорно, че с писмо от 04.07.2023г. дружеството е уведомено за дадените указания с решението по т.3 от дневния ред от протокола от заседание на КЕВР, както и, че указанията не са изпълнени, нито в срока по подточка 3 от решението, нито след това. В тази връзка е издаден АУАН № Г-КРС-2 от 14.12.2023г., срещу който „Овергаз Мрежи“ АД писмено е възразил с доводи, че КЕВР не разполага с компетентност да задължава лицензиантите да представят допълнителни справки към ежегодните си отчети. Възражението е прието за неоснователно и е издадено процесното НП.

За да отмени НП при безспорната фактическа обстановка, СРС по подробно изложени мотиви е приел, че не е налице материалноправното основание за ангажиране административнонаказателната отговорност на дружеството – лицензиант, тъй като решението на КЕВР, не представлява индивидуален административен акт – Комисията не е овластена по силата на закон да дава такива указания.

Решението е правилно.

Съгласно посочената за нарушена правна норма (чл.206, ал.1 ЗЕ), на енергийно предприятие, което наруши разпоредби на този закон, на подзаконови нормативни актове по прилагането му, контролът за изпълнението на които е възложен на комисията, на общи или индивидуални административни актове на комисията, правнообвързващи решения на АСРЕ или условията на издадената му лицензия, се налага имуществена санкция от 20 000 до 1 000 000 лв.)

Актът на КЕВР обективиран в Протокол № 206 от 28.06.2023г. – решение по т.3 дневния ред, подточка 2, не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, тъй като не обективира властническо волеизявление на административен орган, от категорията на оспорваните по съдебен ред. Решението в оспорваната част няма за цел да създаде права или задължения или да засегне непосредствено права, свободи или законни интереси на посочените дружества, тъй

като задължението за подаване на отчетна информация по видове дейности, въз основа на която да се определи годишната лицензионна такса, произтича от самия закон- чл.38, ал.1 от Закона за енергетиката. Дружествата-лицензианти са задължени да водят отделна счетоводна отчетност за всяка дейност, подлежаща на лицензиране по този закон и други дейности, за всеки клон и предприятие и дейности при регулирани и свободно договорени цени /чл.37, ал.1 ЗЕ/. Енергийните предприятия са длъжни ежегодно да предоставят на комисията: годишните си финансови отчети, включително приложенията към тях, съгласно ЗСч. и годишните одиторски доклади; отчетна информация по видове дейности; енергийните предприятия са длъжни при поискване от комисията, от Комисията за защита на конкуренцията и от Европейската комисия в изпълнение на техните правомощия да предоставят документация, счетоводна, технико-икономическа и друга информация, включително за сключени договори /чл.38, ал.1 и 2 ЗЕ/. В тази връзка решението на КЕВР по т.3 от дневния ред по Протокол № 206 от 28.06.2023г., е с организационен, указателен характер, изхождащ от регулаторното правомощие на КЕВР за събиране на такси – чл.28, ал.1 от ЗЕ, чийто размер е одобрен с тарифа на Министерски съвет - ал. 2. За никое от дружествата като самостоятелни правни субекти, не произтичат пряко и непосредствено правни последици от обстоятелството, че подадените от тях справки за определяне на годишната лицензионна такса (безспорно са задължени да подават такива справки пред Комисията за енергийно и водно регулиране), следва да съдържа приходите от всички видове дейности в Република България, каквото е указанието по т.2 от диспозитива на акта. Правни последици от съобразяването на отчетените приходи от дейността биха възникнали въз основа на последващи действия на КЕВР. В случай, че Комисията установи, че дружеството- лицензиант е нарушило регламентираните изискванията, относими към начисляването на годишните лицензионни такси и/или внесло несъответна лицензионна такса, последната има правомощието да „доначисли“ годишна такса за лицензионни дейности чрез издаване на Акт за установяване на публично държавно вземане. Компетентността на КЕВР да вземе решение за издаване на АУПДВ е уредена в чл.28, ал.1-3 от ЗЕ във вр. с чл.166, ал.2 от ДОПК, като таксите по реда на ЗЕ и ЗРВКУ представляват публични държавни вземания.

До този извод е достигнал съдът по адм.дело № 7482/2023г. на АССГ, Тричленен състав. Делото е образувано именно по жалби срещу същия акт - Решение на Комисията за енергийно и водно регулиране в частта по т.3 вр. т.2 от диспозитива на Решение на Комисия за енергийно и водно регулиране по Протокол №206 от 28.06.2023г. По реда на прекия съдебен контрол, с определение № 4250/22.04.2024г. съдът е оставил без разглеждане оспорването тъй като жалбите, едната от които подадена от „Овергаз Мрежи“ АД, са насочени срещу акт, който не подлежи на оспорване по съдебен ред, тъй като не притежава белезите на общ или индивидуален административен акт. Определението е влязло в сила на 21.06.2024г., видно от служебна справка в деловодната система на АССГ и следва да бъде зачетено от настоящата инстанция. След като актът на КЕВР, в частта по т.3 вр. т.2 от диспозитива на решението по Протокол № 206 от 28.06.2023г., не представлява индивидуален административен акт, неговото неизпълнение от страна на „Овергаз Мрежи“ АД, не може да бъде основание за налагане на имуществената санкция по реда на чл.206, ал.1 ЗЕ, както и правилно е приел СРС. Горното обосновава отмяната на издаденото НП, респ. правилността на обжалваното решение на СРС, което следва

да бъде оставено в сила.

При този изход на делото, право на разноси за касационното производство има касационната страна на основание чл. 63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК, като в нейния полза следва да се присъди претендираното юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал.3 ЗАНН, в размер на 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2545 от 29.05.2024г., постановено по АНД № 20241110204900/2024г. на СРС, 129 състав.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране, да заплати на „Овергаз Мрежи“ АД с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 63д, ал.1 ЗАНН, вр. чл.143, ал.1 АПК и чл. 63д, ал.3 ЗАНН, сумата от 100 лева - юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.